

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 14 SIERPNIA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

(Z gaz. le Canser Inpar.) Petersburg, dnia 27, 28 i 30 lipca, w obecności N Cesarza Jmci i N Rodziny Cesarskiej, polski gwardyi, i woyska ws elkey broni znajdujące się w stolicy i tej okolicach, więcej 50 tysięcy głów wynoszące, odbywały wielkie obróty wojenne na równinach Oranienbaumskich. W atakach i bitwach pozorowych, obie strony dały dowód znajomości i Valentów wojennych. Zwycięzcy i zwyciężeni wykonywali rozmaite obróty napadu i odwrotu, stosownie do prawideł taktyki. *Oranienbaum* obleżone i brane było formalnie. Widok ten wojenny ściagnął wielką liczbę osób obojey płci, które miały ukontentowanie widzieć zbliżka bez żadnego niebezpieczeństwa walkę, najpiękniejszego woyska, i obróty jego wojenne, w których okazało ten porządek i wprawę, jakimi się z taką chwałą w ostatnich wyprawach odznaczyło.

Dnia 30 lipca wieczorem Cesarz Jegomość, z całym swoim dworem, udał się do pałacu *Taurycyego*. We wtorek dnia 31 Minister pruski *Schöler* dawał niedaleko miasta wspaniałą fetę, którą NN. Cesarz Jmci, Cesarzowe, nowo zadobry i inne osoby Cesarzkiej rodziny zaszczytali swoją obecnością. Cesarz Jegomość i Wielcy Xiążęta znajdowali się na niej w mundurach pruskich i mieli znaki orderów pruskich. — Dany był bal, fajerwerk, illuminacya i wspaniała wieczerza na 500 osob. Wszystko co tylko porządek i gust dodać może do wspaniałości, zebrane było do uszczelnienia tej fety.

Gazeta *Ruski Inwalid*, w języku polskim wychodząca, zawiera z Petersburga, pod 2 sierpnia, co następuje: „W oznakę łaski Monarszey i zadowolenienia, na jakie Rzeczywisty Radca stanu *Rozenkamp* zasłużył przez gorliwość swoją w wypełnianiu obowiązków i poruczeń na siebie włożonych, mianowicie w sprawach Finlandzkich, Naymilsociwiey wyniesionym został na dostojęństwo *Barona Xięstwa Finlandzkiego*, wspólnie z synowcem swoim, *Karolem Rozenkampem* porucznikiem korpusu inżynierów, oraz całym ich potomstwem.

Jego Cesarska Mość oświadcza najwyższe swoje zadowolenie Jenerał porucznikowi *Ostermanowi*, Pułkownikowi *Sozonowi*, oraz wszystkim Oficerom gwardyi, batalionu saperów, za okazaną znajomość i biegłość w sztuce wojennej, w czasie odbytych w tych dniach popisów. Żołnierzom przeznacza po dwa ruble, po kieliszku wódki i po dwa funty mięsa na osobę.

Członki Akademii komercyynnej praktycznej znajdujące się w Moskwie, powodowani uczuciem wdzięczności ku Kanclerzowi Państwa Hrabieniu *Rumiancowi* za okazowaną dotąd przez niego troskliwość o dobro, pomyślność i postępy tego zaprowadzenia, za przybyciem jego do Moskwy udali się do mieszkania tego szanownego męża. Na czele tego całego orszaku Dyrektor Akademii, Radca *Kolleski* i Kawaler *Druży-*

min, ofiarował Hrabieniu Dyplom na stopień członka Akademii Honorowego; uczniowie zaś przy tem złączeniu mieli mowy do J. W. Kanclerza w językach: Rosyjskim, Francuzkim, Niemieckim i Angielskim. — Te dowody wdzięczności przyjął J. W. Rumiancow z nayszczerniejszym rozrzewnieniem.

Z *Woroneża* dnia 9 lipca. Niedaleko powiatowego miasta *Bobrowa*, ponad brzegami rzeki *Bitiuk*, w wioskach czyli raczej w wiejskich mieszkaniach obywateli tamecznej krainy, na miejscu odkrytem i przeszczym, dnia 9 czerwca, ukazało się w niezmiernie wielkiej liczbie robactwo, długości mające więcej cala, i grubości jak pióro gęsie, koloru simo białawego, które ledwie się ukazało, a już na 200 sążni na około wyjadło trawę i chroścień, a rozmnażając się nakładał szaranczy groziło mieszkańcom straszną klęską. Czemu oni chcąc zaradzić, zgromadzili się na miejsce, na którym się to pełzające znajdowało robactwo, okopali je głębokim rowem i mocnym wypalili ogniem, alści po trzech dniach robactwo znowu się jeszcze w większej okazało liczbie. W ten czas niewiedząc co robić, udali się dotego, który wyższy nad wszelką ludzką mądrość, zgromadzili się wszyscy, z krzyżem przy śpiewaniu świętych pieśni z świętymi obrazami i udali się na to smutne miejsce, skąd po odprawionych modłach powrócili do domów. Nazajutrz na polu opanowanym od robactwa uyrzano stado rozmaitych ptaków, jako to: bocianów, czapli i t. p. które wyjadły wszystkie robactwo, i odtąd już się niepokazuje. Jak wierzyć, tak się wam i stanie.

(Dalszy ciąg ustanowienia Liceum *Richelieu* w Odesie.)
Rapport uczyniony J. C. Mości przez Ministra Religii, pełniącego obowiązki Ministra publicznego oświecenia.

Prawo Bożkie, i poznanie prawd Chrześciańskich będą w Liceum *Richelieu*, zasadami fundamentalnymi wychowania i edukacyi — Modły w wyznaczonych godzinach, czytania Pisma Świętego, nauczania i mowy osoby duchownej, mającey zajmować się razem wykładem nauki religii, będą nieodmiennie przepisane w całym ciągu edukacyi.

Nauka oyczystego języka, ile tylko można, posuniętą zostanie.

Jeografia i historia Rosyi, będą pierwszemi obiektami, w które się młódz wprowadzić powinna, a następnie te nauki zajmą pierwsze w edukacyi onę miejsce.

Z języków starożytnych, do których uczniowie w Liceum przykładać się będą, są Grecki i Łaciński, z żyjących: Francuzki, Niemiecki i Włoski. Czytania analityczne klassycznych w tych językach autorów smak uczniów wykształcać będą. — Wiadomości dla każdego stanu nieodbicie potrzebne, rozwijając pojęcie uczących się, ubogacając zarazem ich umysły; w naukach zaś wyższego rzędu, prawo uważane pod rozmaitemi względami, zapomniane nie zostanie. Dla tych nakoniec, którzy zechcą w handlowy puścić się zawód, otworzą się sposoby zgłębiania dostatecznego praw morskich, prawa handlowego i ogólnie tego wszystkiego, co tylko przyłożyć się może do uformowania uczonego negocjanta.

Do wykładu nauki handlowey, iak równie prawodawstwa i ekonomii polityczney, dołączone będą do Liceum dwie Szkoły oddzielne pod nazwaniem Szkół przydatkowych. — W nich ci uczniowie, którzy ukończą w Liceum bieg nauk zwyczajnych, będą mogli poświęcać się szczegółowym naukom, wydoskonalić powzięte wychowanie.

Liceum mieć będzie Szkołę początkową, w której przez lat cztery dawać się będzie dzieciom nauka elementarna. — Ona wystarczy niepotrzebującym nauk klasycznych; chcą zaś nabyć one udadzą się do wyższych klas Liceum, lub do Instytutu pedagogicznego który do niego będzie przydany.

Instytut pedagogiczny ma za przedmiot uformowanie światłych i wprawnych nauczycieli, którzy przelewając w drugich nauki, iakie sami w Liceum powzięli, przłożą się tym sposobem do oświecenia onego.

Liceum mieć będzie Pensyonaryuszów 120. Instytut pedagogiczny uczniów 24; nadto w klassach wyższych Liceum oddzielnych od pensyonu około 250 młodzieńców, z rodziców mniej majątnych, odbiorą niepłatnie, od tychże Professorów, i też samę co Pensyonaryusze, naukę.

Ażeby temu zakładowi upewnić wszystkie starania, oycowskiej pieczy, Administracya onego powierzy się Radzie, przyzowanej od Gubernatora Odessy, i złożonej ze 4 członków wybranych pomiędzy Ojców rodziny, lub opiekunów, których dzieci albo pupille, w liczbie Pensyonaryuszów Liceum będą.

Tak blisko 400 młodzieży weźmie w Liceum *Richelieu* edukacyę, która w rozmaitych na przyszłość życiowych położeniach, uczyni z nich użytecznych społeczności członków.

Edukacya w Liceum trwać będzie lat dziesięć, a w Szkołach przydatkowych bieg nauk dwa lata.

Niech mi się godzi tutaj wynurzyć nadzieję jaką powzięłem. — Smiem wierzyć że to ustanowienie, przy pomocy Najwyższego, który wspiera i błogosławi, wszystkie dobre zamiary, stanie się jednym z najszytniejszych pomników, szczęśliwego panowania W. C. M. i do mienia miasta Odessy, nowego doda blasku.

Zasady urządzenia Liceum, iak równie sposób uakutecznienia onego, były już podane do rozpoznania Komitetu Ministrów, który potwierdziwszy one, uczynił rapport W. C. M. — Dla tego stosownie do upoważnienia W. C. M. dołączam tutaj szczegóły projektu urządzenia Liceum *Richelieu*, i z niem połączonych Instytutów, biorąc śmiałość proszenia W. C. M. o najwyższe do exekucyi takowego planu, rozkazy.

Na oryginale własną J. C. M. ręką podpisano:

Potrwierdza się ALEXANDER.

St. Petersburg, d. 2 maja 1817.

(Wyciąg ze szczegółowych urządzeń)

Stosownie do przedstawionego J. C. M. powtórnego rapportu, potwierdzonego dnia 2 maja 1817. Xiądz *Nicollé* mianowany został Dyrektorem Liceum *Richelieu*, a Radca Nadworny *Remi gillet* przydany mu za pomocnika, z prawem następstwa po Dyrektorze, w przypadku, bez wyboru i bez potwierdzenia.

Przeczytanie poprzedniego rapportu wystarcza do poznania natury nauczania w liceum *Richelieu* i podział jego na Szkoły początkowe, na Liceum właściwe wzięte, i na Szkoły przydatkowe; zostaje nam tylko dać niektóre szczegóły o liczbie, obowiązkach, i przywilejach rozmaitych osób do liceum należących, o dalszym jego rozkładzie, o warunkach do mieszczania się w onem, cenie pensyi i nakoniec o przywilejach jakie Najjasniejszy Monarcha raczył nadać uczniom, którzy w onem edukować się będą.

Nadzór ogólny i administracya powierzają się jednemu Dyrektorowi, dwóm Inspektorom, jednemu Ekonomowi i jednemu sekretarzowi.

O oba duchowna obrządku Greko-Rossyyskiego, jest obowiązana dawać naukę religii w szkole początkowej i w rozmaitych podziałach liceum tak zewnętrznych iak wewnętrznych. — Duchowny wyznania

Rzymsko-Katolickiego, też samę wypełniać ma funkcya dla uczniów swojego wyznania.

Szkoła początkowa dzieli się na dwie klasy, pierwsza dla dzieci od lat 7 do 9, druga od lat 9 do 11. Uczniowie po dwa lata w każdej się zabawią. — Przechód z klas na 1 dzień stycznia naznaczają się. — Ta szkoła jest bezpłatną, dzieci do niej, od lat 6 do 8 na równie przyjmowani będą, bez wymagania nawet, aby czytać i pisać umieli.

Liceum właściwe, składa się z klas wewnętrznych, albo Pensyonatu, z Instytutu Pedagogicznego i z klas zewnętrznych.

Klasy zewnętrzne są w liczbie pięciu, i każda z nich mieć będzie dwóch guwernerów. Klasy te są pierwsza początkowa, druga *Grammatyki*, trzecia *Nauk piękných*, czwarta *Wymowy*, piąta *Matematyki* i *Filozofii*. — Pensyonaryusze po dwa lata w każdej się zatrzymują. Ażeby byt przyjętym do Liceum, pensyonaryusz nie ma mieć mniej nad lat 7, ni więcej nad 9, nadto czytać i pisać umieć już powinien. Oycowie lub opiekunowie przy umieszczeniu onych oświadczyć powinni, czy ospe szepioną albo naturalną odbyli. Przyjęcie do Liceum co dwa lata dnia 1 stycznia miejsce mieć będzie. Pensyonaryusze po wybyciu lat 10 w liceum; to jest po zupełnem skończeniu nauk, przyjmowani będą do woyska w stopniu Officerów, trzy miesiące tylko w stopniach niższych wybywszy. Ci z nich, którzy do cywilney udadzą się służby, w dwónastej klasie mieścić się mają. Przywileje takowe rozciągają się i do uczniów dzisiejszego Instytutu, którzy mając lat 14 przynajmniej, pozostaną jeszcze w liceum dla przedłużenia kursu wymowy, potem matematyki, filozofii i nauk wojennych.

Reskrypt, pod datą 6 czerwca 1817 roku, rozciąga na ten raz tylko, te same przywileje i na uczniów, w dzisiejszym instytucie nie znajdujących się, ale którzy przy wznowieniu klas, to jest 1 stycznia 1818 do Liceum weyda, takowi obowiązani będą przeysć kursa Wymowy, Matematyki, Filozofii i nauk militarnych. Przecie do klasy wymowy, poprzedzi scisły examen, z wiadomości do niej potrzebnych, i ubiegający się około lat 14 mieć powinien.

Jeden tylko stół Liceum mieć ma dla dyrektora, inspektorów, professorów, pomocników, guwernerów, i pensyonaryuszów; jeden doktor i cerulek utrzymywani od Liceum będą. Cena pensyi, licząc w to ubior, dla wszystkich jednostynny, i dalsze wydatki potrzebne, bądź na naukę bądź na utrzymanie młodzi, nawet w przypadku choroby, wynosi 1200 rubli narok. — Pierwszy uniform rodzice, dostarczyć powinni, potem sama tylko bielizna do nich należy. — W ostatnim roku, do zwyczajney roczney 1200 rubli opłaty, dokłada się jeszcze summa 500 rubli, trzecia część ony przeznacza się na nieprzewidziane Liceum wydatki, a dwie drugie na upewnienie pensyi Professorom wysłużonym.

Instytut pedagogiczny, mający dwóch guwernerów, składać będzie w pensyonie osobny oddział. Uczniowie onego, będą mieli niepłatnie, tenże sam stół, też same odzienie, też same nauki co i pensyonaryusze.

Królestwo Polskie.

Dyrekcya Jeneralna Loteryi Kraiowych Królestwa Polskiego.

W dalszym ciągu obwieszczenia o odbywającym się ciągnięciu loteryi na majątność *Tyszowiec*, w dniu 9 b. m. do gazet podanego, uwiadamia ninieyszem, iż w dniu 11 tym b. mca rano i po południu 2,000 numerów odciągnięto, z których poniżej wyrażone wygraly, jako to: Numera 6,328 — 50,905 — 10,559 — 17,125 — 4,352 — 73,601 — 63,460 — 70,707 — 84,529 — 29,753 — 41,017 — 17,751 — 23,317 — 62,776 — 24,559 — 10,292 — 50,901 — 29,650 — 47,419 — 72,513 — 28,697 — 57,235 — 76,495 — po 5 czerw złt. Numera 10,879 — 46,079 — 75,847 — 53,879 po 1 złt.

werw. złt.; Ner 14,533 — 20 czerw. złt.; a. Ner 76,169 — 25 czerw. złt.

W dniu 12 b. m. rano i po południu odciągnięto 2,000 Numerów; z tych wygrały Nra 42,347 — 37,055 — 56,246 — 59,706 — 21,522 — 4,507 — 54,589 — 33,156 — 54,633 — 35,555 — 38,604 — 40,708 — 81,149 — 50,858 — 24,912 — 10,319 — 40,891 — 70,650 — 34,877 — 19,799 — 25,896 — 40,636 — 17,759 — 64,175 — 6,329 — 23,574 — 35,268 — 43,240 — 8,477 — 64,664 — po 5 czerw. złt.; Numera 81,239 — 45,674 — po 10 czerw. złt.; Ner 20,842 — 15 czerw. złt.; a. Ner 66,538 — 300 czerw. złt.

W dniu 13 b. m. rano i po południu odciągnięto 2,000 Numerów; z tych wygrały Nra 14,666 — 76,116 — 47,522 — 3,999 — 42,624 — 58,582 — 3,364 — 26,772 — 65,925 — 55,017 — 38,521 — 57,484 — 76,881 — 66,188 — 71,413 — 13,748 — 53,872 — 33,057 — 75,499 — 60,620 — 2,075 — 6,747 — 83,474 — 17,909 — 41,890 — 54,116 — 26,792 — 18,941 — 74,428 — po 5 czerw. złt.; Ner 73,703 — 10 czerw. złt. Ner 19,140 — 15 czerw. złt.

W dniu dzisiejszym rano odciągnięto 1,000 Numerów; z tych wygrały Nra 71,170 — 45,819 — 65,744 — 35,723 — 66,695 — 79,070 — 46,790 — 84,822 — 45,703 — 67,311 — 84,759 — po 5 czerw. złt.

Dalsze ciągnięcie niemieckiej loterii z powodu, iż w dniu dzisiejszym ciągnięcie loterii liczbowej, w dniu jutrzejszym święto przypada, do dnia 16go b. m. na godzinę 9tą rano odłożone zostało.

W Warszawie dnia 14go sierpnia 1817.

Kochanowski,

Straszak S. J. D.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

PRUSSY

Berlin, dnia 12 sierpnia. Przypadek wywrotu z pojazdem, który spotkał Króla Jmci, nie pociągnął za sobą więcej szkodliwych skutków. N. Król Jmci, w pożądanym stanie zdrowia, przybył d. 7 zrana między godziną 9 a 10tą z Hanau do Munguncy, i zamyslał następnego wieczora stanąć w Koblenz.

AUSTRYA

Z Stryi d. 30 lipca. Onegdaj o godzinie 1szej z południa zjechali tu NN Cesarstwo Ichmość ze Lwowa wśród odgłosu wszystkich dzwonów, huku dział i największych okrzyków wielce uradowanych mieszkańców, którzy rzędami na całym gościńcu stali, do tutejszego cyrkułowego miasta.

NN. Cesarstwo Ichmość raczyli od orszaku małych dziewcząt, na których czele znajdowała się ócioletnia córka Starosty cyrkułowego Ur. Maltzeka, odbrać najłaskawiej wiersz sobie podany, a potem kazali sobie przedstawić Wojskowych, Urzędników cyrkułowych i innych, Duchowienstwo i zgromadzoną Szlachtę, poczem puscili się w dalszą podróż do Bolechowa, gdzie oglądali żupę solną i aż do nocy posłuchanie dawali.

Wezora raczyli NN. Cesarstwo Ichmość, podczas przejazdu swojego przez Dolinę, zwrócić uwagę swoją na warzenie soli, poczem puscili się w dalszą podróż przez Kalusz do Stanisławowa.

Z Kołomei dnia 2 sierpnia. Dnia 31go z. m. o godzinie 8mej zrana zjechali NN. Cesarstwo Ichmość w najlepszym zdrowiu do Łęczyna, pierwszemu stacyi Cyrkułu Kołomejskiego, gdzie oglądali dom żupy solnej.

W Kołomei raczyli NN. Cesarstwo przyjąć u siebie Wojskowych, Urzędników cyrkułowych i zgromadzoną Szlachtę Cyrkułu tego, a po obiedzie wyjechali do Kut, gdzie przybyli o godzinie 4tej po południu wśród największych okrzyków

uradowanego ludu, który postawił na drodze bramy honorowe z zielonych gałęzi. Po przybyciu swoim przypuścili do siebie łaskawie na posłuchanie Wojskowych, Urzędników, Duchowienstwo, Magistrat, a potem raczyli oglądać niektóre płody labryk safianu. Wieczorem oświecono miasto.

Z Czerniowiec (w Bukowinie) dnia 2 sierpnia — NN. Cesarstwo Ichmość przyjechali d. 1 b. m. do tutejszego miasta. Magistrat z kilkunastu Deputowanymi miejskimi powitał Ich z najgłębszym uszanowaniem przy rogatkach, poczem odprawiali wjazd swój wśród nayserdeczniejszych okrzyków radującego się ludu (który nawet z okolic przyspieszył), a wysiadłszy w pomieszkaniu swoim, przyjęli u siebie wojskowych i władze publiczne.

Okolo wieczora kazali sobie NN. Cesarstwo Ichmość przedstawić resztę Władz i Szlachtę Bukowinską. — Wieczorem oświecono miasto.

Dnia 2go b. m. raczył N. Pan zwiedzić Cyrkuł i Sąd szlachecki, Szkołę główną niemiecką, Instytut sztuki położniczej, Gimnazjum, więzienie, werbowniczą komendę powiatową, urząd żywności dla wojska, kościoły, nakoniec szpitale wojskowy i miejski.

Dnia 3go oglądali NN. Cesarstwo Ichmość po mszy budynek Inspektoratu bankalnego i składu cłowego, rezydencją biskupią i budynek licealny, który się jeszcze stawia.

Dnia 4go zrana wyjechał N. Pan do Zaleszczyk, zkąd nazajutrz w najlepszym zdrowiu powrócił, i resztę dnia gabinetowem zatrudnieniem swoim poświęcić raczył.

Dnia 6go, iako ostatniego obecności NN. Cesarstwa Ichmość w Czerniowcach, oświecono znowu wieczorem miasto. Nazajutrz puscili się NN. Cesarstwo w dalszą podróż do Siedmiogrodzkiej Ziemi. (z gaz. lwow.)

ANGLIA

(z gaz. berl.) Londyn, dnia 1 sierpnia. Rejent wyjechał wczoraj do Hamptoncourt, ztamtąd ma się udać do Brighton, a dnia 22 do hrabst, Oxford, Worcester i Warwick.

Xiążę Wellington otrzymał ordery neapolitańskie.

Dnia 29 zebrała się rada gabinetowa w biurze ministerium spraw zagranicznych. Postanowienia iey przesłane zostały do Craysfoot Lordowi Castlereagh, który dla skaleczonej ręki niemógł się znajdować na radzie. — Ręka Lorda Castlereagh jest mocno raniona; żyły pierwszego i drugiego palca przecięte; pierwszy palec, aż do pierwszego stawu prawie zupełnie odkańczony. Lord Castlereagh został tym sposobem ukonuszony od pieska, że rzucającego się uderzył. Lord Castlereagh, leży w łóżku i bardzo spokojnie zachowywać się musi — Gazeta Courier donosi pod dniem dzisiejszym: że Lord nie doświadcza gorączki.

Na ostatniem zebraniu w hrabstwie Hertford skazano człowieka iednego, za skradzenie spodni, na chłostę. „Ale i spodnie przy mnie się zostaną?“, zapytał osądzony u sędziego.

W Londynie córki znakomitej iednej familii każały sobie wrożyć. Wróżka przepowiedziała iednej z nich okropną przyszłość. Ażeby tego uniknąć, wzięła opium i umarła.

Podług listu pewnego officera 53 regimentu, będącego na wyspie ś. Heleny, Bonaparte nie przypuszcza nikogo do siebie, prócz tych, którzy iego orszak składają; rzadko wychodzi na spacer, prócz do ogrodu; nigdy nie jeździ konno; grywa czasem w billard. Cera iego robi się ciemniejszą, nabiera ciała i więcej iest pochylony. Las Casas i iego syn oddaleni są z wyspy zato, że wymyślonym przez siebie sposobem, usiłowali przesyłać wiadomości do Europy. Pisali znakami na atlasowej kamizelce tak drobno (a podług drugich wyszywali) że tylko zapomocą szkła powiększającego doyrzec je można było. Kamizelkę tę dali w podarunku chłopcowi małemu, który u nich służył i do Londyna miał wyjechać, pod warunkiem oddania tej kamizelki, za inny podarunek, pewnemu korespondentowi w Londynie. Chłopiec opowiedział tę okolicz-

ność swemu oycu i tym sposobem sekret został odkryty.

Lord *Cochrane* trwa w postanowieniu wyniesienia się do *Ameryki*. W tych dniach podał dom swój letni na przedź przez licytację i wziął za niego 10,220 funt. szter. (408,800 zł. pol.)

Pozawczoray zawiął do *Portsmouth* Lord *Amherst*, któremu niepowiodło się poselstwo do Chin. Powitano go 13tą wystrzałami z dział.

Francya

Paryż, dnia 1 sierpnia. Marszałek *Xiążę Reggio* (*Oudinot*) z rozkazu królewskiego uda się na granicę, dla powitania imieniem królewskim N. Króla Pruskiego.

Posel nasz przy dworze Wiedeńskim, *Hrabia Caraman*, który od miesiąca przebywa w *Paryżu*, wyiedzie dziś, albo jutro, do *Wiednia*.

Znająca *Theroigne de Mericourt*, która na początku rewolucyi grała tak wielką rolę, a nawet w klubie iednym *Jakubińskim* prezydowała, umarła w 57 roku życia, w szpitalu *Salpetriere*. Od dawnego czasu osadzona była w tym mieyscu; cierpiała bowiem pomieszanie umysłu, i nie szła nigdy spać, niewylawszy wprzódy kilka wiader wody na łóżko, w którym się spalić obawiała.

W teatrze *des Varietés* zasły d. 27 rozruchy, przypominające owe, do iakich dała powód reprezentacya *Germanika*. Grana była sztuka, w której wysmiewano panią teraz między młodzieżą modę noszenia wąsów i ostrog. Około czterechset kupczyków, wiedząc o tem, zebrałi się na teatrze, dla okazania swego nieukontentowania. W chwili téy, kiedy się aktor, *Brunet-Calicot*, z wąsami i ostrogami na scenie ukazał, zaczęli na parterze gwizdać i hałasować, przedarli się przez orkiestre i wpadli na scenę. Szczęściem uprzedzona była o tem policya, a stojący na pogotowiu żandarmowie przyieli atakujących i poymali kilkunastu z tych, którzy nawięcey dokazywali, poczem spokojność przywrócona i sztuka dokonczoną została. Następnego dnia inni młodzi panicze chcieli nowe wsczać kłótnie, a policya, dla ukończenia téy rzeczy, zmuszoną była z ostrością przeciw nim postąpić.

50 Xieży zakonu *Trapistow*, którzy na angielskiej fregacie do *Nantes* przybyli, utrzymywani byli od 22 lat przez iednego szlachcica angielskiego, *P. Weld*.

Pani *Catalani* otrzymała od rządu przywilej na teatr włoski na lat pięć.

J. Guerin małże teraz portret Króla. Wczoraj N. Pan raczył na ten koniec siedzieć, po trzeci raz, przez dwie godziny.

W *Dijon* skazał sąd na wywiezienie z kraju nieiakięgo *Duchesse* oficera, kawalera orderów *Ludwika* i *Anglii* honorowey, za rozrzucenie w *Dijon* piemka, zachęcającego do obalenia rządu Królewskiego i wygubienia całej familii królewskiej.

W *Bordeaux* stawia teraz most, który będzie iednym z najpiękniejszych w *Europie*.

Włochy.

Piszą z *Palerma* w *Sycylii*, iż 6 zbroynnych rozbojników morskich opanowawszy dwie feluki jedną po drugiej na morzu, częścią wymordowali będących na nich ludzi, i w m rze powrzucali, częścią tak poranili, że wkrótce z ran p umierali. Schwytano tych rozbojników, i pod sąd oddano.

Zjednoczone Stany Ameryki północney

Wiadomo, że Rząd *Wirginii* rodzinę *Washington* obowiązywał, aby zwłoki Jenerała *Wassingtona*, twórcy wolności i Rzeczypospolitey Amerykańskiej, tudzież zwłoki małżonki iego, w ich włości *Mont-Vernon* pogrzebione, do stolicy *Richmondu* wydać kazała, gdzieby ie w grobowcu kosztem ludu wirgińskiego wystawić się ma-

iącym, schowano. Prośbie téy odmowiono; gdyż *Pulkownik Bushrod Wassington* oświadczył, że zwłoki szanownego stryia iego, według własney onegoż woli w grobowcu rodzinnym spoczywać mają, i że ta wola iest prawem, którego mu złamać nie wolno.

Oznaczenie granic między *Anglią*, a *Zjednoczonymi Stanami* Ameryki północney, *Gandawskim* trakta-tem pokoju umowione, zdaie się teraz wielkim trudnościom podpadać, i trzeba będzie użyć posrednictwa iakięgo *Mocarstwa* przyjacielskiego do zawarcia stosowney do traktatu ugody polubowney. Według żądania *Anglii*, straciłby *Powiat Maineński* (nawięcey ku północy leżąca *Prowincya Zjednoczonych Stanow*) blisko dwa miliony akrow ziemi.

Gazety Amerykańskie zapewniają, że podróż Prezydenta *Zjednoczonych Stanow*, *Pana Monroe*, o którego skłonności do pokoju nie wiele słyhać, za przygotowanie do wojny uważać należy.

W *Zjednoczonych Stanach* znajduje się 6 dycezyj katolickich, z których 2 mają seminarya. Jezuici posiadają dom w *George-Town*, nowicyat w *Whitemarsh*, a drugi utworzyć mają w *Wassingtonie*. Jest tam kilka zakonów, a szkoły publiczne zostają pod sterem Je- zuitów i *Dominikanow*. Szkoła w *provincyi Kentuky* ma 4ch nauczycieli i 172 uczniów. Wystawiony niedawno w *Nowym-Jorku* kościół *Ś. Patrycego*, iest iednym z najpiękniejszych, i kosztuje 95,000 dolarow. Znajduje się tam wiele katolików; sama *provincya Kentuky* liczy ich blisko 14,000; niemasz iednak potrzebnej liczby xieży.

Ameryka Hiszpańska.

Francuzki dziennik rozpraw (*Journal des Debats*) umieścił z *Madrytu* pod dniem 15m lipca, co następuie:

„Według nowego obwieszczenia meksykańskiego Wice-Króla *Apodaca*, wolno tym, którzy z pod chorągwi buntowników do powinności swoiey powrócą, przyiąć znowu służbę w woysku królewskim; inni mają otrzymać grunta, które się im ich rodzinom nazawsze odstąpią; przeciwnie zaś ci, którzy po upływie 60 dni dobrodzieystwo od Króla świadczone zapamiętale odrzucać będą, nieubłaganą surowość prawa na siebie ściagną.

„W ogólności mają w *Europie* bardzo mylne wyobrażenie o rewolucyi w *Ameryce południowey*, którey właściwy bieg i początek tak mało znają. Należy wiedzieć, że wszyscy osadnicy europejscy, czyli potomkowie europejczyków, są przeciwko buntownikom; że ostatni, ani korzyści oświaty, ani tych bogactw, co pierwsi nie posiadają; że wyższe Duchowieństwo wszędzie obstaie za Królem i prawą władzą, i że krajowcy sami niewiedzą, czego żądają. Tylko tym sposobem można sobie objaśnić, iak *Hiszpania* kraie tak ludne i kwitnące posiadać może za pomocą małej siły zbroyney, która na pierwszy rzut oka niedostateczną zdawać się musi, a przecież nieprzyjaciółom *Hiszpanii* zupełnie wyrównywa. Nie ma w *Madrycie* żadney obawy względem utrzymania i zupełnego uspokoienia *Meksyku*. Przeciwnie zaś okoliczności królestwa *Nowey Grenady*, codziennie się pogorszaia. Politowania godne zaiątrzenie panuje między obydwoma stronnictwami, które nawzajem zmianom szczęścia wojennego podpadaia. Woysko Królewskie potrzebuie ustawicznych posiłkow, i należy się obawiać, aby nareszcie pod warzrynami, krwią swoją okupionemi, nie uległo.

Podług listow z wyspy *Margusit* pod dniem 22gim maja, rokoszanie pod dowództwem *Bolivara* zaczęli działać zaczepnie przeciw woysku Królewsko-Hiszpańskiemu pod wodzą Jenerała *Morillo*, który z garstką swoich, zaledwie 2,000 ludzi wynoszących, musiał się cofnąć do *Cuman*. Rokoszanie urządzaią się na nowo, mianowali władzę wykonawczą, i umysłili wyprawić dwóch posłow, iednego do *Łondynu*, a drugiego do *Zjednoczonych Stanow północney Ameryki*.

WILNO LIPCA 14 SIERPNIA 1817 ROKU

WIADOMOSCI KRAJOWE.

— Wilno —

W Sobotę dnia 18 t. m. z powodu pobytu w tutejszém miescie JP. *Bogusławskiego* b Dyrektora Teatru Warszawskiego, dana będzie na rzecz Inwalidów reprezentacya Opery nowoy, pod tytułem: *Raoul D'iedzie na Crigui*. Przeznaczenie dochodu z tej Sztuki na fundusz tych, którzy w obronie oyczyzny, w dalekich walcząc krajach, kalectwo odnieśli, wtenczas, kiedy ich współziomkowie bezpiecznie na łonie rodzin, używali wszystkich darów i przyjemności spokojnego życia, pewną jest obietnica, iż publiczność tuteysza, zawsze się czynami ludzkosci odznaczająca, w tym zdarzeniu przez liczne zgromadzenie się nanowo dowiedzie wspólności swych uczuć, a razem godnych prawdziwego obywatelstwa względów ku tym którym kalectwo niewątpliwem jest przekonaniem poświęcenia się zupełnego dla sprawy oyczystej.

JPan *Franke*, okazaniem siły i zręczności swojej bawiący tuteyszą Publiczność, postanowił ostatni swój Spektakl, we Wtorek d. 21 t. m. dać się mający, poświęcić na dochód ubogich, i zysk z onego na część jego przypadający, złożyć w Dyrekcyi Rządowej Teatralnej — Dyrekcyja zawiadamiając o tem Szanowną Publiczność, oświadcza: iż zebrane z takowego widowiska pieniądze, a do niej wolnego szafunku przez JPana *Franke* oddane, złoży całkowiec w kassie Towarzystwa Dobroczynności, tak przykładnie losem nieszczęśliwych trudniącego się.

Kurs wileński na assygnaty: rub. sr. 3 r. 81 k., dukat 10 r. 87 k.; imperyal 37 r. 60 k.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Hiszpania.

Zakonnicy z miasteczka *Eskuria* prosili Króla o uwolnienie ich od nowych, wyrokiem z d. 30 maja ustanowionych podatków. Ale Król rozkazał zacząć od nich wybieranie tego podatku.

W *Madrycie* nic nowego nie zaszło. Wielkie są zabieg o order świeżo ustanowiony przez Króla dla municypalności tuteyszej. — Z pomiędzy raportów przesłanych Królowi o środkach jakich należy użyć względem osób uwięzionych za polityczne zdania, rapport Inkwizycyi celuje roztropnością i umiarkowaniem.

Jenerał *Lascy* zawiezionego na wyspę *Majorkę* rozstrzelano dnia 5go b. mca o 4tej zrana. Gdy mu wyrok śmierci przeczytano, rzekł zimną krwią: *Zaluję tylko, iż mam umierać z rąk dawnych moich towarzyszy broni. Rycerz taki, iak ja, powinien był zakończyć życie na polu sławy, walcząc z nieprzyjaciółmi Hiszpanii.* Nareszcie rzekł: *Teraz strzelajcie!*

Niderlandy.

Bruxella, dnia 3 sierpnia. Dnia 30 lipca Xiążę *Fryderyk* był w wielkiem niebezpieczeństwie życia. Powracał on w kabryolecie do swego pałacu, a na zawrócie do furty chciał ominąć człowieka pieszo idącego, kabriolet przewrócił się, i tylko przez odwagę fortjana, który poskoczył i ułknionego ko-

nia zatrzymał, mógł się Xiążę z pomiędzy koł wydobyć.

Król z Xiążęciem *Fryderykiem* wwiechali d. 1 t. m. przez *Antwerpia* do *Middelburg* — Xiążę *Wellington* znajduje się dotąd w miescie naszym.

Saxonia.

Dnia 18 lipca przybył do Drezna Hrabia *Baldelli*, upowazniony od W. Xiążęcia Toskańskiego do proszenia o rękę Xiężniczki *Maryi Anny Karoliny*, córki Xięcia *Maxymiliana*.

WIADOMOSCI ROZMAITE

Gazeta *Ruski Inwalid* umieszcila, pod tytułem *list parytyny z Paryżu o Cesarzowej Maryi Ludwici*, co następuje: „*Marya Ludwika* mieszka ciągle w Parmie, dosyć wystawnie chociaż bardzo mało stara się o zewnętrzną okazałość. Niema ona z tameczną szlachtą żadnych ścisłych związków, albowiem znaczniejsza część onęj przyszła do niej pod czas rewolucyi, i podobnie jak szlachta innych włoskich prowincyi, mało jest oświecona. Dzwierzenie przy niej będący składają się po większej części z Niemców, lecz niżsi studzy wszyscy z francuzów, którzy się jeszcze przy niej we Francyi znajdowali. W. Szambelan dworu jej, Hrabia *Neupprek*, zawarł traktat na mocy którego *Ferdynandowi IV* przyznana neapolitańska korona. Danami jej dworu są Niemki; prywatny Sekretarz Piemontczyk, a Minister państwa W. Kanclerz Irlandczyk. Ostatni imieniem Hr. *M^{te} Juliy* człowiek dosyć młody — Liczba poddanych *Maryi Ludwici* wynosi do 500,000, a dochody do 2½ miliona talarów. Grunt po większej części urodzajny, a ludność w miarę obszerności państwa dosyć znaczna. Z tymwszystkim produkta konsumpcyjne znajdują się w mniejszej ilości i przedają się drożey, aniżeli w innych prowincjach Włoch pańskich. Przed rewolucyą znajdowało się w Parmie bardzo wiele szacownych dzieł sztuki. Dzisiaj, chociaż są zwrócone niektóre przedniejsze obrazy, większa ich część została się, iak mówią, we Francyi dla przyozdobienia pokojów Królewskich. *Marya Ludwika* nigdy nie lubiła *Napoleona*. Powiada, że ona czuła większą skłonność do Następcy tronu Bawarskiego, lecz że wola jej ojca i przedstawione dobro jej familii, zmusiły ją do tego małżeństwa. Powiada także, że blask francuzkiego tronu sprawił wprawdzie na niej w pierwszych miesiącach nie małe wrażenie; lecz *Bonapartego* małomówność, sposób obchodzenia się jego z drugimi kobietami, i znajomy jego systemat, utrzymywać całą swą familiją w pogardzie, zupełnie ją od niego odtręczyły. Dzisiaj już żadney niepodpada wątpliwości, że sama Cesarzowa odkryła oycu swemu plan uwiezienia małego *Napoleona*, pod czas studniowego panowania. Rzecz godna uwagi, iż ze wszystkich dworów europejskich, jeden tylko dwór Neapolitański nieuznał *Maryi Ludwici* za władczyńnię *Parmy*. Chociaż *Ferdynand IV* do tych czas doznaje pomocy woyska austriackiego, z tém wszystkim niechce zrzec się praw swoich do Xięstwa *Parmy*, opartych na jego pochodzeniu z domu

Farnezyyskiego. *Napoleon* nieodpowiedział nawet na okolne pismo rozestane od Cesarza do wszystkich Europejskich dworów, z powodu zajęcia w posiadłość Xięstwa *Parmy* przez córkę jego Cesarzowa sama bardzo grzeczna i uprzejma, a co francuzi uważali w niej za dumę, jest tylko wrodzoną nieśmiałością. Niektóre osoby mające wstęp do jej towarzystwa, wolne są od wszelkiej etykiety, tak właśnie jakby w partykularnym zostawały domu. *Marya Ludivika* posiada w znacznym stopniu wszelkie talenta iey płci właściwe: śpiewa i gra pięknie na fortepianie. Książki angielskie przekłada nad wszelkie inne i z tych po większej części składa się iey biblioteka. Mówi po angielsku z bardzo wielką ta-

twością i bardzo dobrze wymawia. Język ten zaprowadziła ona w *Parmie* w powszechnie używanie. — Do syna iwego bardzo jest przywiązana. W rozmowach z nią dała jej tytuł *Najjświejszej*; w powszechności zaś nienazywają Cesarzową, lecz tylko Monarchinią. Ma ona toaletę którą jej miasto *Paryż* pod czas jej wesela ofiarowało, także kołębę Króla Rzymskiego, i wiele innych kosztownych rzeczy, jakie za ledwie który z Europejskich Monarchów mieć może. Chociaż nieprzytomność *Bonapartego* i utrata świetnego tronu niesprawiły w niej najmniejszego smutku, jednakże znacznie zmizerniała i nie prawie niepodobna do dawniejszych swoich portretów.

Dozwala się drukować: *X. J. K. Chodani Prof. O. Komit. Cen. Członek. — w Drukarni XX. Pijarów.*

OGŁOSZENIE

2. Na mocy nadesłanej z Departamentu majątków Skarbowych pod dniem 12tym Julii teraźniejszego 1817 roku komunikacji. — Starostwo *Borciańskie*, i przynależnym do niego *Woytowstwem Poniemuńskim* w *Lidzkim* powiecie sytuowane, od dnia 12 kwietnia następnego 1818 roku postępuje w wiedzę Skarbową i w równy kolei z innemi Skarbowemi majątkami będzie oddane z licytacji w 1250 letnią possessyą, przeto Izba Skarbowe *Litewsko Grodzieńska* życzących one otrzymać niniejszym ogłoszeniem zawiadamia z tem; iż terminu i dalsze kondycje do takowej licytacji są też same, które opisane zostały uprzednio w tymże względzie o majątkach skarbowych ogłoszeniu. — Dla wyjaśnienia zaś stanu wspomnianego majątku przylacza się osobna wiadomość.

Tabella o Majatku Skarbowem Starostwie <i>Borciańskim</i> z <i>Woytowstwem Poniemuńskim</i> , oddającym się z publicznej licytacji w 12 letnią possessyą od dnia 12 kwietnia następnego 1818 roku.				
Nro.	w Powiecie <i>Lidzkim</i>	Liczba Dymów włościańskich podług lustracji 1793 Roku.	Liczba Dusz włościańskich pleci mekkiej podług rewizyi 1816 Roku.	Dochód roczny do licytacji podający się srebr.
				Rub. K.
1	Starostwo <i>Borciańskie</i> z przynależnym do niego <i>Woytowstwem Poniemuńskim</i> - - -	371	568	3865 95 7

Kolleski Sowietnik i Kawaler *Konstanty Maksymowicz*.
Ignacy Kiersnowski Sekretarz Guberski.
Bernard Kudorowski w Obowiązku Stola Naczelnika.

2. *Tadeusz Pernet* Józefińskiego Cesarzsko-Królewskiego *Lwowskiego* Uniwersytetu wschodniej galicyi Medycyny Doktor, służył w *Rosyjskim* Imperium po wojennej i po cywilnej części, a nie mogąc dla oszczędzenia zdrowia swojego ulegać trudom uciążliwych podróży, uprosił uwolnienie; jednakże będąc zupełnie zajęty swoją umiejętnością, pragnie nadal, przy spokojniejszym rodzaju życia, publiczności być użytecznym, więc niniejszym uwiadamia P. P. Obywateli, że sobie życzy przyjąć służbę prywatną nadwornego Medyka, który więc w dobrach swoich lub przy Dworze swoim chciał mieć takowego Medyka, dla zawarcia rocznego lub trzyletniego kontraktu, zgłosi się do

wspomnianego *M. D. Pernet* mieszkającego w mieście powiatowym *Kopysiu* w *Białorusko Mohilewskiej* Gubernii.

Miasto powiatowe *Kopys* 27 lipca 1817 roku.
Tadeusz Pernet Medycyny Doktor.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Skutkiem Remissy Sądu Głównego *Mińskiego* w sprawie *W. W. Hstery* z *Suszyńskich* Matki, *Józefa*, *Kaspręgo*, *Marcellego* i *Piotra* synów, *Anny*, *Klary*, *Petronelli* i *Antoniny* córek *Lapickich* z kredytorami w roku 1812 *Marca* 18 dnia zasłęty w roku niniejszym 1817 *Mca* *Julii* 16 dnia w dobrach *Zolnierow*, ze zżyzne Gubernii *Mińskiej* w powiecie *Borysowskim* leżących *Jurydykcyą* za fundowawszy, wyroki uprzednio należne postanowił, i zjazd swój powtórny roku następnego 1818 *Apryla* 5 dnia zadeklarował. Dat roku 1817 *Mca* *Julii* 30 dnia.

Antoni Kulesza Podsedek Ptu *Dzieśn.* i *Exdywizor* Prezyd.

Ignacy Kjakowski Pisarz Z. Ptu *Wileyskiego* *Exdywizor*.

Józef Korsak Pisarz *Ziemski* Ptu *Lepelskiego* *Exdywizor*.

3. Z powodu śmierci *X. Józefa Mickiewicza* Kanonika Katedralnego *Zmuyozkiego* i Kana i Profesora wystążonego w *Uniwersytecie Wileńskim*, zasłęty w mieszkaniu jego zwyczajnym w domu *Uniwersyteckim* u *Sgo Juna* na dniu 5 lipca roku idącego 1817; który żadnej wiadomości o swych interesach ani rozrządzenia swych ruchomości nie zostawił *Uniwersytet* tedy ostrzegł mnie jako krewnego nieboszczyka, że spisane i za pieczętowane sprzęty długo mi ysa w domu *Uniwersyteckim* zajmować niemogą. Uprosiwszy przeto czasu do dnia 20 wrz. śnia; uwiadamia wszystkich spół *Sukcessorów* mogących się znaleźć *Kredytorów* i *pretensorów*, aby na dzień 25 następującego wrz. śnia stawili się w *Wilnie*, i mnie mieszkającemu w domu własnym za *Królewskim* mlynem pod *Nm* 160 swoje pretensje iawili; które sprzedaniem przez publiczną licytacją tychże sprzętów ułatwionem być mogą. Jakową wiadomość do gazet podał.

Michał Hrynaszkiwicz Komornik Sądu *Graniczn.* Ptu *Wileń.*

Zgadzam się aby w gazetach było ogłoszonym *Małowski* Rektor.

3. *Pantea*, *Królowa Suzy* z ułamkami poezyi przez *Teklę* z *Burzymowskich Wróblewską* przedaie się we wszystkich *Xięgarniach Wileńskich*, cena exemplarza 2łt. i gr. 20.

z. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu uwiadamia się, iż wzięty w Mińskiej Gubernii nie mający świadectwa na piśmie, Włóczęga Leon Sebestyana syn Milkowski, okazał siebie rodem z Królestwa Polskiego, Krakowskiego Cyркуtu, z miasta Wieliczki, w przeszłym 1816 roku przez Szlisenburskiego pieszego półku Szłabs-Kapitana Granowskiego przywieziony do Rossyi, u którego się znajdował do mca marca terażniejszego roku, nakoniec zbiegłszy od pomienionego Granowskiego, szedł do swego kraju, a gdy zaszedł do Wileyskiego Powiatu, wzięty został pod straż za to, iż nie miał świadectwa na piśmie, i na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod rokiem 1807 miesiąca sierpnia oddany za waleśanie się do służby wojskowej. Rysopis pomienionego Milkowskiego: Urody nierney, twarzy pełney nieco smaglawey, nosa miernego, oczu ciemnych, włosów swiatła rusych, od urodzenia ma lat 18. Przeto jeśli by ów włóczęga okazał się do kogokolwiek należącym, tedy z prawnemi o należeniu jego dowodami można prosić, gdzie należy, w terminie prawem oznaczonym, o kwietacyę na przyszłe polowienie go za rekruta. Datt roku 1817 lipca 22 dnia. W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

z. Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż wzięty w tamteczney Gubernii nie mający na piśmie świadectwa włóczęga Wasil Jnanowa syn Markow, wymawiający się niepomnięcią miejscą urodzenia swego, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu, pod datą 29 augusta roku 1807 oddany za waleśanie się do służby wojskowej. Pociągławy pełney smaglawey, nosa małego, oczu swiatło szarych, włosów czarnych od urodzenia ma lat 30. Przeto jeśli ów włóczęga okaże się do kogo należącym oby ten z prawnemi o należeniu jego dowodami, prosił gdzie wypada w czasie ukaznym o zaczętną za rekruta kwietacyę. Datt Julii 21 roku 1817. W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

z. Od Mińskiego Guberskiego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey Gubernii za to, że nie miał świadectwa na piśmie włóczęga Wasil Iwanow, okazał siebie bydlę rodem z Jarosławskiej Gubernii, Rostowskiego powiatu wsi Perewatynowa, poddanym obywatela Konstantyna Polianowa, i na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod rokiem 1807 mca augusta 29 dnia, oddany, jako włóczęga do służby wojskowej. Rysopis jego: uroda mierna, twarz podługowata gładka, nos mały ostry, oczy szarawe, włosy na głowie rude, a na brzdzie czerwoniawe, wymowę ma dobrą, od urodzenia lat 35. Przeto, jeśli by takowy włóczęga okazał się do kogokolwiek należącym, tedy ten z prawnemi o należeniu jego dowodami atech prosi, gdzie należy, w terminie prawem oznaczonym, kwietacyi, na przyszłe polowienie go za rekruta. Roku 1817 mca Julii 21 dnia. W obowiązku Sekretarza Arcimowicz.

3. Sad Taxatorsko-Exdywizorski Remissą Sadu Ziemskiego Wileyskiego do Dóbr Januszewa w Gubernii Mińskiej. Powiecie Wileyskim położonych. Dziedzictwa W. Józefa Oskierki Starosty Olsiewickiego wyznaczony na dniu 23 Julii w Komplecie trzech osób, zjachawszy czynności pierwszorzędowemu Sadowi właściwe załatwił. Komornikow prócz wyznaczonych Dekretem Remissynym dla rychley szego ukończenia Dzieła dodał, komportacyę ruchomości sprzętów i dalszego wszelkiego majątku na rejestrze, a wszelkich a wszystkich Obligow. Kart. Dokumentów w naturze, tak na Debitorze W. Józefie Oskierce, jako też wchodzących do Sprawy różnych osobach niemniej wszystkich Kredytorach i pretensorach na dzień 20 mca 7bra idącego roku do Kancellaryi Ziemskiej Pttu Wileyskiego na czterniedzielną persystencyę, podług załob pod karami sprzeciwieństwa nakazał, administracyę Dóbr Januszewa, prócz zastawnych Possesyw WW, Kazimierzowi Oskierce Sędziemu Normalnemu Gubernii Mińskiej i W. Teressie z Chrzanowskich Oskierczyney Starosciny Olsiewickiey poruczył, termin powtórnegozjazdu dla ostatecznego rozsądzania na dzień 25 mca 9bra idącego roku naznaczył, po zjeździe. Akta z kim jakie wypadać będą, odbydź zadeklarował.

w którym terminie, iżby wszyscy Kredytorowie i pretensorowie do majątku W. Józefa Oskierki tak z głowy oycy Ignacego Chorążeg, Zawileyskiego, jako też Stryia Antoniego Jenerał Małra w. p. przy rozdziale braci na schedzie Starosty Intabulowani i własni W. Józefa ze wszelką gotowoscą przychodzili, a przychodząc pretensye swoje i debita juramentami przed oczewistą rozprawą podług Remissy udowodniali, niemniej przy wypisaniu aktoratów salarya na Sad, Kancellaryę, Komornika i Woźnego opłacali, a do ostateczney bez zwłoki przystąpili rozprawy, zastrzega i dla wiadomosci o tym przez trzykrotną Kuryera Litewskiego awizacyą interesowane Strony zawiadomić postanowił. Datt 1817 Julii 28 dnia.

Samuel Kostrowicki Exdywizor Prezydaiący.
Ignacy Kjakowski Pisarz Ziemski Pttu Wileyskiego Exdywizor.

Wincenty Czertowicz Sędzia Z. P. W. Exdyw.
Stanisław Wysocki były Podśudek Z. P. W. Sądow Exdywizor. Regent.

3. Na skutek Dekretu Sadu Głównego zgo Departamentu Grodzieńskiego na dniu 18 Julii terażniejszego 1817 roku zapadłego, zawiadamiają się wszyscy Kredytorowie, pretensorowie i z iakiegokolwiek powodu interessowani do dóbr i funduszcw W. Tadeusza Niepokoyczyckiego b. Sędziego Ziem. Kobryń. w poszukiwaniu satysfakcyi przychodzący: iż Sad Taxatorsko Exdywizorski uprzednią Remissą, do dóbr Nierniey w Powiecie Kobryńskim leżących, przeznaczony, chociaż w dwóch już zjazdach niektóre akcesoryjne załatwił kwestye — Z terażniejszego jednak powtórnegoz Remissynego wyroku, tenże Sad Exdywizorski ma polecone iżby na dzień 1 7bra 1817 nieochybnie w Komplecie oznaczonym do dóbr Mieraiacy zjechawszy, po załatwieniu Prowidei Remissami wskazanych, całkowite dzieło Exdywizyi jak narychley ukończył — Ażeby przeto Wierzyciele W. Tadeusza Niepokoyczyckiego o oznaczeniu wzmienionego terminu byli zawiadomieni, niniejsza trzykrotna przez Gazety czyni się publikatą.

Zadarnowski A. S. G.

z. Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego całą Rossyę etc. etc. etc.

Pozw Edyktalny przed Sad Ziemski Wileński na Kadencyę Sto Michalską i poniey następną z powodztwa Ur. Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego który na skutek Dekretu Ziemskiego Wileńskiego w Roku terażniejszym 1817 miesiąca Junii 15 dnia zapadłego; podaje się Jerzemu Gieczewskiemu o rubli srebr. 11, Józefowi Tumulisowi o rubli srebr. 8, iakowego zawinienia gdy Obzał. nieoddaliście, a Zakuiący wielu watyfakcyonowania Kredytorów, zmuszony został oświadczyć Taxę i Exdywizyę swojego majątku, tym powodem powołując Obzał. do iednoczasowey rozprawy prosi, o zdżdenia na Obzał. Gieczewskim rubli srebr. 11, na Obzał. Tumulisie rubli srebr. 8, z procentem w jak narychley szym terminie oraz takowych summ na satysfakcyę Kredytorow rozdżelenia, o zwrot wydatkow prawnyh.

Roku 1817 miesiąca Augustu 1go dnia. Woźny niniezy wyrażony Zeznaje iż tę Edyktalną go Pozwu cop z w Sprawie JPana Antoniego Eysmonta Obywatela Wileńskiego po Jerzego Gieczewskiego i Józefa Tumulisa do gazety Kuryera Litew. podałem i o terminie rozprawy przed Sadem Ziemskim Wileńskim na kadencyi Sto Michalskiej zawiadomiłem.

Józef Pleskaczewski Woźny Pttu Wileń.

z. Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego całą Rossyę &c &c etc.

UUr. Salomei z Dembińskich matce, Janowi Nepomucenowi Synowi Maryannie córce Hrabiom Wielohurskim z dokladem ich opieki Sukcessorom zesżlego Hrabia Józefa Wielohurskiego Jenerala woysk Polih, przypozaw przed Sad Ziem. Wileń. Gubernii Litto Wileń. z powodztwa Ur. Michaliny z HrabioW Wielohurskich Szadurskiey w asystencyi męża Ignacego Szadurskiego Marzałka Dryzień: czyniącey w referencyi do żaloby w dniu 25 czerwca po zesżlego Hrabie Józefa w Gazetach Krsiowych i obu Warszawskich pod Nm 58 59 i 60 zamieszczaney, oraz dalszych dowodow u Sadu złożyć się mających wyniesionej oto: iż żalująca z głowy swej matki poszukująca

na funduszach zeszłego Michała Hrabiego Wielohurskiego oycza Z. lutający należne sobie summy, do celu zyskania satysfakcyi ze Schedy dobr po Ogólnych nań przypadających rozwinęła w Sądzie Ziem. Wileń. proceś i z potomstwem jego z drugiej żony płodzonem, a razem połączoną i zeszłego Hrabiego Józefa do niebronienia skutków Dekretu, lecz nim się sprawa złożyła Józef Wielohurski dni życia ukńczył, po którego zgonie O żatowaniu iako naturalnie Successorowi, grę stopień jego reprezentację przeto Zaliczając do tegoż Sądu Ziem. Wileń. przypozycując Obżal. prosi. nakazania Obżalowanym we wszystkich zastępować zeszłego Józefa Hrabiego Wielohurskiego i odpowiadać na stosunki żalobą w dniu 25 Junia wyniesioną objęte, o expens. prawny; oraz oto co czasu sprawy proszonym będzie, z wolną poprawą żaloby.

Roku 1817 aug. 8 dnia. Wzięty tę Kopią Pozwu z powództwa JW. Michałiny Wielohurskiej Szczęśliwej Marszałkowej przed Sąd Ziem. Wileń. wyniesionego dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litto po JW. Salomeę z Dembińskich matkę, Janą Nepomuceną Syna Maryannę córkę Hrabów Wielohurskich i ich opiekę, z podpisem swoim podał.

Jan Kisiel Woźny Ptu Wileń.

Nowe Dzieła.

Dzieło pod tytułem *Prawo cywilne prywatne Państwa Rossyjskiego*, we zech tomach in 8vo. którego prenumerata jeszcze w miesiącu kwietniu, przez gazetę ogłoszona była, już jest w druku, i tom pierwszy, z 18 arkuszy składać się mogący, ukonczony będzie koło 15 następującego miesiąca wrzesnia. Prenumerować można tu w Wileń. w Xiegarni XX Pjarow, lub w Redakcyi Kuryera Litewskiego. Cena exemplarza jednego zł pol. 8.

W Xiegarni XX. Pjarow na ulicy Dominikańskiej, u Alexandra Żolkowskiego są następujące książki do przedania.

Astolda Xieźniczka z krwi Palemona szłego Xiążęcia Litewskiego, czyli nieszczęśliwe skutki pamiętności i powieść oryginalna z historyi Litewskiej — przez A. Mostowską 8vo 2t my na pap. pocztowym rub. 2.

Tygodnik Wileński 3tomy (można i osobno ostatni tom dost.) — 8vo w Wileń. 1817 rub. 4 kop. 50.

Łaskawość Tytusa Drama 8vo 1817 kop. 50.

Pantea Kroiowa Suzy Tragedya w 5 aktach przez Tebkę Wróblewską napisana 8vo 1817 kop. 25.

Miłoski Martyla 8vo 1816 kop. 30.

Początki nauki Położni z J. J. Plencka, przełożone przez A. Matusewicza 8vo z Kopersztynchami rub. 1.

Entrpii breviarium historiarum Romae in 4to kop. 35.

Zabawki w spacerunku po trudach przez A. O. Mostowską 8vo w jednym Tomie w którym zawarto: Pokuta powieść polska — Historia Filozoficzna Adyia powieść moralna — Sen — Miłość i Psyche powieść mitologiczna — Lewita z Efram powieść Izraelska kop. 90.

Dyktionsarzyk francuzki, czyli zbiór wokabul z dodatkami rozmów 8vo 1817 kop. 35.

Oprzeżniach i przyjaźniach, pismo wydane przez Andrzeja Maczuszkiego — 8vo z dwoma pięknymi kopersztynchami 1817 rub. 1 kop. 20.

Mapa Królestwa Polskiego i Wielkiego X. Poznńskiego przez F. B. Engelhard w Berlinie 1816 na klejonej płótnie z futerakiem rub. 8.

Organizacja Kommissyi dla urządzenia interessow Xiążąt Radziwiłłów kop. 30.

Ukazy o teyże Kommissyi kop. 20.

Wkrótce wyidzie z pod prasy Tom 1szy *Prawa Cywilnego Państwa Rossyjskiego*.

Takoż konczy się drukować dzieło: *Myszejs czy Sourjade* przetłumaczone na francuzki język wierszem, obok z tekstem polskim.

1. Wedle Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOsci Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzon. Salomei z Dembińskich matce, Janowi Nepomucenowi Synowi, Maryannie córce Hrabom Wielohurskim z dokładem ich opieki Successorom zeszłego Józefa Hrabiego Wielohurskiego Jenerala woysk Polich przypozyc. przed Są. Ziemski Wileń. Gubernii Litto Wileń. z powództwa Urodzon. Karoliny z Przeskich Sulistrowskiej Kamerjunkturce Dworu JEHO IMPERATORSKIEY MOsci w asystencyi opiekunów Urodzon. Konstantego Hrabiego Platara Prezydenta Sądu Gracoznego Apellacyynego w Gubernii Litto Wileń. Antoniego Chrapowickiego Prezydenta Sądu Głio Litto Wileń. 1go Departamentu, Józefa Szumskiego Komuszycy Litto czyniący, w referencyi dowodów u Sądu złożonych, oraz do uprzedniej żaloby w dniu 25 czerwca wyniesionej po zeszłego Hrabiego Józefa Wielohurskiego, a w Nch 58 59 i 60, obu Gazet Warszawskich, tudzież w Gazecie Krakowskiej zamieszczonej, mianowicie oto: ze skutków Dekretu Obligacyynego przez Michała Hrabiego Wielohurskiego zeszłego matce Zaliczy wydane, Zalicza stawczy się do majątku tegoż Hrabiego Possessora, satysfakcyi w swojej należności szukać postanowiła, a gdy S. neda należna zeszłemu Michałowi z dobor Successyi po Ogólnych usn przypadająca, jest objętem, iako temczasowe Zalicza za hipotekę długu obrala, stąd rozwinęła w tem względzie Proceś i w Ziematwie Wileń. z Successorami zeszłego Michała Hrabiego Wielohurskiego dokąd razem połączoną Zalicza i Antecessora Ożalich zeszłego Hrabiego Józefa do niebronienia skutków zaszłego Hrabiego Józefa dni życia zakończył, po którego zgonie Obżalini stopień jego reprezentujący winniście odpowiadać na powództwo Zaliczy w iakowym celu przypozyc. wiać, zalicza obżalich do Sądu prosi Ukazania Obżalnu zastępować we wszystkich zeszłego Józefa Hrabiego Wielohurskiego we względzie odpowiedzi na stosunki żalobą w dniu 25 czerwca wyniesioną objęte, o Expens. prawne oraz o o co czasu sprawy proszonym będzie z wolną żalobą poprawą.

Roku 1817 aug. 8 dnia Wzięty tę Kopią pozwu z Instanoyi JW. Karoliny z Przeskich Sulistrowskiej Kamerjunkturce i jej opieki przed Sąd Ziem. Wileń. wyniesionego po JW. Salomeę matkę, Janą Nepomuceną syna, Maryannę córkę Hrabów Wielohurskich i ich opiekę dla umieszczenia w Gazecie Kuryera Litto podał.

Jan Kisiel Woźny powiatu Wileń.

1. Konsystorz Rzymko Katolicki Duchowny Kamieniecki przyjąwszy sprawę rozwodową Wuey Augustyny z Kuczyńskich, Wgo Bazylego Mackiewiczza Wołyńskiego Uianskiego półku odstawnego Rotmistrza i Kawalera żony, o nieważność małżeństwa z tymże zawartego czyniący, z powodu nie wiadomości o terażniejszym jego przemieszkiwaniu, postanowił: onego prócz Elyktalnych pozwów jeszcze przez Gazety do stawienia się w Sądzie swoim i odpowiadania w tey sprawie na dzień 30 meca Listopada terażniejszego 1817 roku wezwac i wzywa, zapowiadając, iż jeżeliby nie stanął sprawa ta na zaoczność jego rozpatrzoną i zadecydowaną będzie dnia 1 sierpnia 1817 roku.

Assessor Konsystorza Kanonik Katt. Kamieniecki

X Otapowicz

Za Sekretarza Protokulista H. Miedźwiecki.

DRUGI